

Arrest

nr. 136 167 van 14 januari 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X,
Handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 september 2014 houdende de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij diende op 11 november 2011 een asielaanvraag in. Er werd op basis van een onderzoek van vingerafdrukken vastgesteld dat de verzoekende partij voorheen in Polen werd aangetroffen.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie verzocht de Poolse autoriteiten op 4 januari 2012 om de terugname van de verzoekende partij. Op 11 januari 2012 willigden de Poolse autoriteiten het terugnameverzoek in.

Op 8 maart 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Tegen voormelde beslissing werd door de verzoekende partij een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 82 088 van 31 mei 2012 verwierp de Raad het beroep van de verzoekende partij.

Bij schrijven van 26 februari 2013 diende de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

De voormelde aanvraag werd ontvankelijk verklaard op 28 maart 2013.

Op 12 september 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing waarbij de aanvraag ongegrond werd verklaard. Tegen voormelde beslissing diende de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (rolnr. 161 803).

Aan de verzoekende partij werd op 12 september 2014 tevens een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing.

Op 26 september 2014 werd de asielaanvraag van de verzoekende partij heropend. De verzoekende partij werd op 3 oktober 2014 gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken nopens de aan haar asielaanvraag ten grondslag liggende motieven.

Op 3 oktober 2014 werd haar asielaanvraag overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 24 november 2014 werd de verzoekende partij erkend als vluchteling.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer is verdwenen middels de impliciete intrekking van het bevel om het grondgebied te verlaten door de verwerende partij.

Zo blijkt dat de verwerende partij op 26 september 2014 heeft beslist om de asielaanvraag van de verzoekende partij te heropenen. Op 3 oktober 2014 werd de asielaanvraag van de verzoekende partij overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit leidde tot een erkenning van de status van vluchteling op 24 november 2014. Beide partijen erkennen de feitelijke gegevens.

Aldus werd na het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten een verblijfsrecht toegekend aan de verzoekende partij, zodat niet anders kan worden vastgesteld dat de bestreden beslissing impliciet werd ingetrokken en uit het rechtsverkeer is verdwenen. Beide partijen gedragen zich naar de wijsheid van de Raad.

Het beroep is zonder voorwerp.

Derhalve is het beroep niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak

gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU